

[Valdemar Thomsen.]

talen tvinges til at gaa frivilligt med. Men er her en saadan Villighed til Stede? Det er Spørgsmaalet.

Angaaende mit Syn paa Valutaspørgsmaalet kan jeg henvise til mit Partis Forslag om Værdiregulering af Lønninger, Priser, Udgifter m. v. efter Kapitelstakst. Ved at følge dette Forslag vil vi under moderne Former komme ind under det gode, gamle Kapitelstakstsystem — Forslaget findes i Rigsdagstidende 1934—35, Tillæg A, Spalte 5157.

Endvidere vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Belgien for et halvt Aars Tid siden gennem Valutadevaluering gik ind i en virkelig Ekspansionspolitik. Der som her var det tidligere blevet betragtet som halvvejs landsforræderisk at gøre sig til Talsmand for at benytte Mønten i Tilpasningens Tjeneste. I Belgien lod man Kapitalen bære sin Part af Krisens Byrder baade gennem Valuta- og Rentesænkning, men, siger Bertil Ohlin, der skrev en Artikel i „Politiken“ om Begivenhederne, det skete først efter at Regeringen havde gjort sig fri af Storfinaansens Indflydelse. I Belgien har man altsaa gjort op med Vrøvlet om saakaldte velerhvervede Rettigheder. Resultatet af Belgiens Møntdevaluering paa 28 pCt. blev, siger Bertil Ohlin i den omtalte Kronik: Den ventede Panik opstod ikke, Prisstigningen blev ret maadeholden, ca. 5 pCt., Engros-Indextallet steg derimod 20 pCt. Produktionen er steget paa Grund af større Efterspørgsel, og Arbejdsløsheden er som Følge deraf gaaet ned. Eksportprisen — dette bedes bemærket — steg, beregnet i belgiske Francs, med ikke mindre end 40 pCt. Købekraften blev forstærket gennem den forøgede Beskæftigelse, og selv Index-tallet for Aktiekurser steg fra 25 til 42. Turisttrafikken tog et stort Opsving, Bertil Ohlin slutter med at sige: „Totalindtrykket bliver, at Udviklingen nu gaar i den rigtige Retning.“

Altsaa, hvis man herhjemme vil en fredelig Løsning til Gavn for alle Parter, hvis man vil have Udviklingen til at gaa i den rigtige Retning, saa følger man Belgiens Eksempel i Rente- og Valutaspørgsmaalet.

Endelig et Par Ord om Seddelpolitikken. En tidssvarende Rente- og Valutapolitik vil sikkert efterhaanden automatisk føre til en større Seddelmængde, men det tager for lang Tid, og saafremt Forbruget skal være lige saa stort som Produktionen, maa der være Betalingsmidler til Raadighed, ikke i Forhold til noget saa ligegyldigt som Guld, men i Forhold til den Varemengde, der skal

omsættes. Et moderne Statsstyre burde — ellers er det ikke moderne — gennem Samfundets Bank sørge for, at Pengemængden staar i et nøje Forhold til Varemengden, saaledes at den tvungne Arbejdsløshed kan blive lig Nul. Pengenes Funktion er udelukkende at befordre Vareudvekslingen og holde Prisniveauet konstant. Det er som Omsætningsmiddel, ikke som Gældsstifter, Pengene skal i Omløb med det Formaal at sikre Købeevne, Forbrug, Produktion, det vil sige Arbejde, men Forbruget bliver aldrig større, end Købeevnen tillader. (Formanden ringer).

Tiden er altsaa udløbet; jeg vilde gerne have haft Lov til kort at skitsere dette lidt nærmere, men det maa vente til senere. Maa jeg have Lov til at sige, at Det frie Folkeparti vil være med til en positiv Lovgivning med det Formaal, at den enkelte Samfundsborger faar en Løn, der staar i rimeligt Forhold til vedkommendes samfundsnyttige Indsats. Men fortsætter man ad de gamle Baner, vil man finde os som uforsonlige Modstandere.

Axel Dam: Valget blev en stor Sejr for alt det, som Retsforbundet har været Modstander af: Valutacentralen, Planøkonomi, Statsregulering med Statsunderstøttelse, ikke blot til de fattige, der har det nødtigt, men ogsaa til de rige, og det med et næsten lige saa stort Beløb, idet Beløbet til de saakaldte sociale Understøttelser, til de fattige, rundt regnet balancerer med de usociale Toldunderstøttelser og anden Form for Beskyttelse til Industriens rige Aktieselskaber.

Venstre, der vel endnu — eller skal jeg hellere sige: igen vil kaldes et liberalistisk Parti, gik voldsomt tilbage i Stemmetal. Retsforbundet, der er et liberalt Parti af det reneste Vand, tabte 40 Stemmer. Det er talmæssigt set jo ikke noget stort Tab, kun 1 pro mille knapt, men set paa Baggrund af den Fremgang, vi selv havde haabet, og som ogsaa andre end vi selv havde ventet, viser disse to Resultater, at Liberalismen ikke har Medvind for Tiden. Af Liberalismens Modstandere vil dette selvfølgelig blive udlagt saaledes: at Liberalismen nu, har spillet Fallit og kan pakke sammen.

Denne Paastand vil jeg bestride, for det var slet ikke Liberalismens Idé, der under Navn af Kaos var opstillet som Skræmmebillede over for det i Følgelse med Tidens Mentalitet opstillede Førersymbol: Stau-nings statelige Statsmandsansigt med det patriarkalske Skæg. Nej, men hvem paa